

UIT... DE SCHEEPSKIST

De vliegende scheepskist

Jelle, de baas van Museum Hindeloopen, loopt door het museum.

‘Wat is het hier een saaie boel’, zucht hij.

‘Geen kinderen die naar een spannende verhaal komen luisteren.

Of een speurtocht maken. Of iets moois komen knutselen.

Ons leuke museum is al hiel lang dicht door dat vervelende virus.’

In een hoekje staat een oude beschilderde scheepskist.

‘Jij kunt ook wel weg’, zegt hij. ‘Niemand komt nog naar jou kijken.’

‘Oude zeurpiet’, klinkt opeens een stem. Jelle schrikt.

‘Welke grapjurk heeft zich in die kist verstopt?’ roept hij.

Voorzichtig tilt hij het deksel omhoog. De kist is leeg! Hij heeft toch echt een stem gehoord. Hij kijkt achter de kist. Niets. Opeens ziet hij iets in het hout gekrast.

Het lijken wel letters. Hij haalt zijn bril tevoorschijn. ‘**F...L..Y ... 3**’ leest hij hardop.

‘Wat is dat nu weer voor woord? Vlo? Vlieg, vlieg, vlieg?’

En dan gebeurt alles razendsnel. De scheepskist stijgt omhoog en Jelle valt er voorover in. ‘Help, help, wat gebeurt er?’ roept hij benauwd. Hij krabbelt omhoog en kijkt voorzichtig over de rand. Hij gelooft zijn ogen niet. ‘Ik vlieg, ik vlieg in een scheepskist boven Hindeloopen’, roept hij. ‘Daar is de scheve toren. En o, ik zie de haven en de leugenbank. En daar is mijn museum. Hoe is dit mogelijk?’ ‘Gewoon Jelle gewoon... ik ben een vliegekist’, zegt de stem die hij eerder hoorde. ‘En jij wilt mij weg doen. Geen enkel museum heeft zo iets, hoor.’

De kist cirkelt om de kerktoren. Verschillende Hindeloopers wijzen omhoog en roepen: ‘Daar vliegt een oude scheepskist. Hoe kan dat nu? Kijk toch. Er zit iemand in. Het lijkt Jelle wel van Museum Hindeloopen.’

Het wordt al een beetje donker. De maan komt tevoorschijn. 'Tijd om weer naar het museum te gaan', zegt de stem. 'Hou je vast, Jelle. Ik heb soms wat landingsproblemen.'

De kist daalt en daalt en gaat recht op het museum af.

Als dit maar goed komt, denkt Jelle. Hij knijpt zijn ogen dicht en bereidt zich voor op de klap. Hij hoort gepiep en gekraak en dan...wordt het stil.

Voorzichtig opent Jelle zijn ogen. Verbaasd kijkt hij om zich heen. Hij herkent in het schemerdonker zijn museum. En waar zit hij op? Op de oude scheepskist die hij weg wilde doen. 'Ik begrijp er niets van', zegt hij hardop. 'Ik vloog toch door de lucht? Haastig stapt hij van de kist en kijkt op de achterkant. Er staan geen letters op 'Ik denk dat ik droom', zegt hij zacht.

Maar is het wel een droom? De volgende dag staan de kranten vol over een vliegende scheepskist in Hindeloopen. Het is zelfs op radio en televisie.

De telefoon in Museum Hindeloopen staat roodgloeiend. Iedereen wil weten wanneer het museum weer open gaat en ze de wonderbaarlijke scheepskist kunnen bewonderen.

En Jelle? Die is blij met alle aandacht. Maar het geheim van de vliegende scheepskist is zijn geheim en dat blijft het ook!

Riemkje Pitstra.